

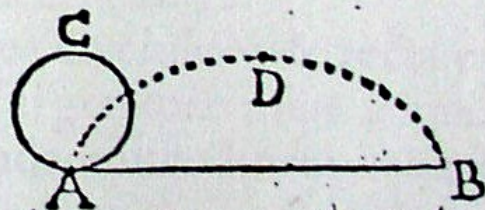
APPENDIX⁸⁵

De Dimensione Cycloidis.

IBET hic appendicis loco addere solutionem problematis non inuicendi, & si materiā, propositionemque spectes, primo intuitu difficilissimi. Torsit hoc, scellisq. pluribus ab hinc annis Mathematicas nostri seculi primarios; frustra enim tentata demonstratio euasit ab illorum manibus ob fallaciam experientis. Appensis namque ad libram manufactam spatij figurarum materialibus, nescio quo faso, ea proportio quæ verè tripla est; semper minor, quàm tripla apparuit. Unde factum est, quòd potius ob suspicionem incommensurabilitatis (ut ego credo) quàm ob desperationem demonstrationis, instituta contemplatio ab illis dimissa sit.

Suppositum est huiusmodi. Concipiatur supermanente aliqua recta linea ab. circulus ac, contingens rectam ab. in puncto a.

Noteturq; punctum a, tamquàm fixum in peripheria circuli ac. Tum intelligatur supermanente recta ab. conuersi circulum ac, motu circulari simul & progressiuo versus partes b: ita ut subinde aliquo sui puncto recta linea ab semper contingat, quousq. fixum punctum iterum ad contactum reuertatur, puta in b. Certum est, quòd punctum a fixum in peripheria circuli rotantis ac, aliquam lineam describet, surgentem primò à subiecta linea ab, deinde culminantem versus d; postremo pronam, descendētemque versus punctum b.

Vocata est à prædecessoribus nostris. Præcipue à Galileo iam supra 45. annum, huiusmodi linea ad b. Cyclois, recta verò ab. basis cycloidis; Arcus circuli ac, genitor cycloidis.

Proprietas, & natura cycloidis ea est, ut basis ipsius ab. equalis

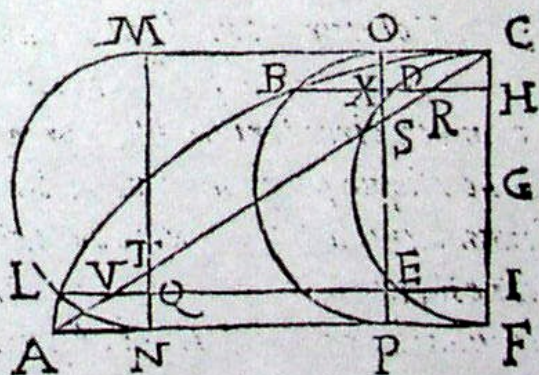
quales sit periphæria circuli genitoris ac. Quod quidem non adeo obscurum est. Nam tota periphæria ac se ipsam in conuersione commensurauit super manente recta ab.

Queritur nunc quam proportionem habeat spatium cycloida-
le adb ad circulum suum genitorem ac? Ostendemusque, Deo
dante, triplum esse. Demonstrationes tres erunt, inter se peni-
tus diuersæ. Prima, & tertia per nouam Indiuisibilium Geome-
triam nobis amicissimam procedent: secunda verò per duplicem
positionem, more veterum recepto; ut utrisque fautoribus satis-
fiat. Ceterum, hoc moneo; principia ferè omnia, quibus aliquid
per Indiuisibilium Geometriam demonstratur, ad solitam anti-
quorum demonstrationem indirectam reduci posse: quod à nobis
factum est, ut in multis alijs, ita etiam in primo, & tertio sequen-
tium Theorematum; sed ne lectoris patientia nimium adhuc abu-
teremur plura omittenda censuimus, tresq; tantum demonstra-
tiones exhibemus.

THEOREMA I.

Omne spatium quod sub linea Cycloide, & recta eius basi
continetur, triplum est circuli sui genitoris; siue sesquialterum
trianguli eandem basim, & eandem altitudinem habentis.

Esto Cyclois linea abc de-
scripta à puncto c circuli cd
ef dum ipse circumuertitur
super manente basi af. (con-
sideramus autem semicycloi-
dem, & semicirculum tantum
ad euitandam figura confu-
sionem.) Dico spatium abc
f triplum esse semicirculi cd
ef; siue sesquialterum trianguli acf,

Accipiantur duo puncta h, & i in diametro cf. aquè remo-
ta à centro g. Ductisq; hb, il cm equidistanter ipsi fa, tran-
seant per puncta b, & l semicirculi obp, mln, equales ipsi c
df, & contingentes basim in punctis pn.

Nanife-

Manifestum est rectas hd , ie , xb , ql aequales esse, per 14 Tertiij, aequalesq. erunt arcus ob , ln . Item cum aequales sint ch if , aequales erunt cr , ua ob parallelas.

Tota peripheria mln , ob cycloidem, aequalis est recte af . itēque arcus ln recta an ob eandem causam, cum arcus ln seipsum super recta an commensuraverit, ergo reliquus arcus lm , reliqua recte nf aequalis erit. Eadem ratione arcus bp recte ap , & arcus bo recte pf , aequalis erit.

Iam recta an aequalis est arcui ln , siue arcui bo , siue recte pf . Ergo ob parallelas, aequales erunt at , fc . Verum quia aequales erant etiam cr , au . relique ut, fr aequales erunt. Propterea in triangulis aequiangulis utq, rfx , aequalia erunt latera homologa uq , xr . Patet itaque quod duae rectae lu , br simul sumptae aequales erunt duabus rectis lq , bx , nempe ipsis ei , dh , & hoc semper verum erit ubicunq. sumantur duo puncta h , & i , dumodo aequaliter a centro sint remota. Ergo omnes lineae figurae $albeca$ aequales sunt omnibus lineis semicirculi $cdef$; & ideo figurabilinearis $albeca$ aequalis erit semicirculo $cdef$.

Sed triangulum acf duplum est semicirculi $cdef$. (nam triangulum acf reciprocum est triangulo Propos. prj Arch. de dimens. circ. cum latus af semiperipheriae, latus vero fc diametro sit aequale, unde sequitur triangulum acf aequale esse integro circulo cuius diameter sit cf .) Ergo componendo, totum cycloidale spatium sesquialterum erit trianguli inscripti $acba$. Triplum vero semicirculi $cdef$. Quod erat.

Lemma. Si super lateribus oppositis alicuius rectanguli AF , duo semicirculi descripti sint, EIF , AGD , erit figura sub peripherijs, & sub reliquis lateribus comprehensa aequalis praedicto rectangulo.

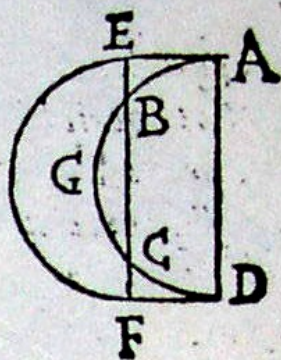
Si super lateribus oppositis alicuius rectanguli AF , duo semicirculi descripti sint, EIF , AGD , erit figura sub peripherijs, & sub reliquis lateribus comprehensa aequalis praedicto rectangulo.

Vocetur autem talis figura Arcuatum, tam si fuerit integra, quam etiam ipsius partes, quando secta fuerit a linea ipsi fd parallela.

Demon-

Demonstratur; quoniam cum sint aequales semicirc. dempto communi segmento b g c, additisque communibus trilineis e b a, c f d. clarum erit propositum.

Quando verò detur casus quod segmentum nullum sit, tunc breuior. faciliorq. demonstratio erit. Facile etiam per eandem prostapheresim ostenditur arcuatum sectum à linea ipsi f d parallela equale esse rectangulo aequalto, & super eadem basi constituto.

Lemma I I.

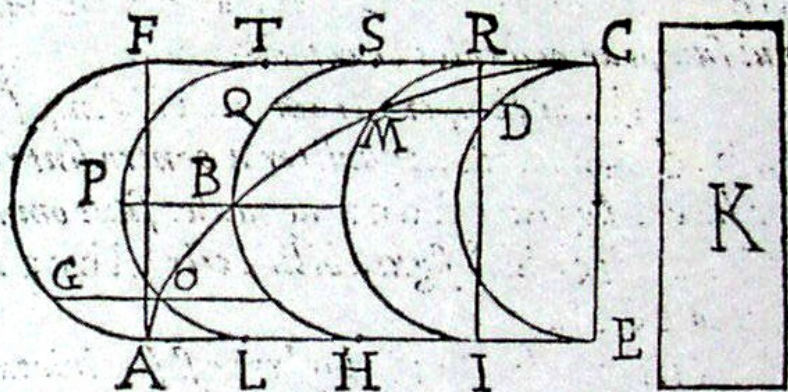
Est lineæ cycloidalis a b c descripta à puncto c semicirculi c d e dum conuertitur super manente a e.

Compleatur rectangulū a f c e,

fiatq. circa diametrum a f semicirculus a g f. Dico cycloidem a b c secare bifariam arcuatum a g f c d e.

Si enim ita non est, erit utiq. alterum ex duobus trilineis f g a b c, a b c d e, magis quam dimidium eiusdem arcuati. Est & ponatur alterum ex ipsis (quodcunq. sit) puta a b c d e maius quam dimidium arcuati. Sitq. excessus, quo trilineum superas semissem arcuati, æqualis spatio cuidam K.

Secetur bifariam a e in h; & iterum h e in i. & sic fiat semper donec rectangulum aliquod i e c minus reperiatur spatio K. Tunc diuidatur integra a e in particulas æquales ipsi i e, & per puncta diuisionum l, h, i, transeant semicirculi æquales ipsi c d e semicirculo, tangentes basim in punctis l, h, i. secantesq. cycloidem in o, b, m, per quæ puncta agantur rectæ g o, p b, q m d æquidistantes basi a e.

Erit itaque arcuatum oh æquale ipsi gl : arcuatum verò bi æquale arcuato ph : & arcuatum me æquale arcuato qi . Propterea uniuersa figura inscripta in trilineo $abcde$ constans ex arcuatis, æqualis erit figura eidem trilineo circumscriptæ, excepto tamen arcuato $imrcde$. Quod si figura circumscripta addas suum arcuatum $imrcde$, superabit circumscripta figura ipsam inscriptam excessu prædicti arcuati, siue rectangulo re , nempe minori excessu quam sit spatium K . Propterea inscripta in trilineo figura adhuc erit plusquam dimidium arcuati $agfcde$. & ideo maior quam trilineum $fgabc$. Sed eadem æqualis est alteri figuræ ex arcuatis compositæ & in trilineo $fgabc$ descripta: ostendi-
tur infra ergo hæc inscripta figura maior esset suo trilineo $fgabc$. pars suo toto. quod esse non potest.

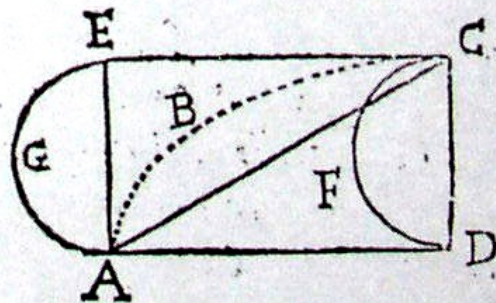
Quod inscripta figura sint æquales patet. Nam arcus ol æqualis est rectæ la , hoc est rectæ ie , hæc est arcui rm (ob cycloidem.) Ergo arcuatum oh æquale erit arcuato ms . & sic de singulis.

Si uerò supponeremus trilineum $fgabc$ maius quam dimidium arcuati $agfcde$, constructio figuræ, & demonstratio penitus eadem erit. Ergo concludemus cycloidem lineam abc bifariam secare arcuatum $agfcde$. Quod erat propositum.

THEOREMA II.

Spatium cycloidale triplum est circuli sui genitoris.

Esto cyclois $abcd$ descripta à pñcto c circuli cf . dico spatium $abcd$ triplū esse semicirculi cf . Compleatur rectangulum $adce$; factoque super ae semicirculo age , ducatur ac .

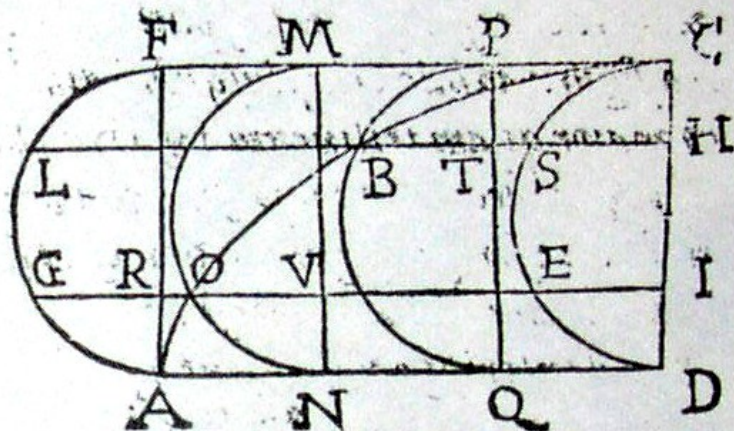
Triangulum adc duplum est semicirculi cf (nam basis ad æqualis est peripheriæ cf ob cycloidem, altitudo verò dc æqualis diametro) idè rectangulum ed quadruplum erit eiusdem

dem semicirculi $cf d$. Ergo arcuatum $ag cfd$ quadruplum erit eiusdem semicirculi: propterea trilineum $ab cfd$ (per lemma præcedens) duplum erit semicirculi, & componendo spatium $abcd$ triplum erit eiusdem semicirculi $cf d$.

THEOREMA III.

Omne spatium cycloidalis triplum est circuli sui genitoris.

Est cycloidalis linea abc descripta à puncto c semicirculi ced . Discipatium $abcd$ triplum esse semicirc. ced .

Compleatur rectangulum $afcd$; factoque semicirculo agf , accipiatur duo puncta h , & i in diametro cd eque remota à centro, & ducantur hl , ig equidistantes ad ad . quæ cycloidem secant in quibusvis punctis b , & o . Agantur denique per b , & o duo semicirculi $p bq$, mon , ut in præcedentibus factum est.

Iam recta go , equalis est rectæ ru (cum æquales sint gr , ou , & communis ro) siue equalis est rectæ an , nempe arcui on (ob cycloidem) vel arcui pb , siue rectæ pc , vel th , vel bf .

Eodem prorsus modo, quo demonstravimus rectam go equallem esse rectæ bf , demonstrantur omnes & singulæ lineæ trilinei $fgabc$ æquales omnibus lineis trilinei $abced$. Propterea dicta trilinea inter se æqualia erunt. Ergo ut in præcedenti Theoremate demonstrabitur cycloidalis spatium triplum esse semicirculi ced . Quod erat &c.